

Uitspraak

Zaaknummer: 200701701/1
Publicatie datum: woensdag 12 september 2007
Tegen: het dagelijks bestuur van de deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek
Proceduresoort: Hoger beroep
Rechtsgebied: Kamer 3 - Hoger Beroep - Kapvergunningen

200701701/1.

Datum uitspraak: 12 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de stichting "Stichting Natuurbescherming Vlinderstrik", gevestigd te Rotterdam,
appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. VEROR 06/2341 van de rechtbank Rotterdam van 6 februari
2007 in het geding tussen:

appellante

en

het dagelijks bestuur van de deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 januari 2006 heeft het dagelijks bestuur van de deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek (hierna: het dagelijks bestuur) aan de dienst Sport en Recreatie van de gemeente Rotterdam een kapvergunning verleend voor het rooien van 40 bomen.

Bij besluit van 25 april 2006 heeft het dagelijks bestuur het door appellante daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 6 februari 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank Rotterdam (hierna: de rechtbank) het daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief van 8 maart 2007, bij de Raad van State ingekomen op dezelfde dag, hoger beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 5 april 2007. Deze brieven zijn aangehecht.

Bij brief van 24 mei 2007 heeft het dagelijks bestuur van antwoord gediend.

Na afloop van het vooronderzoek is een nader stuk ontvangen van appellante. Dit is aan de andere partijen toegezonden.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 augustus 2007, waar appellante, vertegenwoordigd door [voorzitter] van de stichting en bijgestaan door J.F. Dijkshoorn, is verschenen. Het dagelijks bestuur is met bericht niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 4.4.2, eerste lid, van de Algemene Plaatselijke Verordening Rotterdam 2004 (hierna: APV) is het verboden zonder vergunning van het college houtopstand te vellen of te doen vellen (kapvergunning).

Ingevolge artikel 4.4.4, eerste lid, kan het college de vergunning weigeren dan wel onder voorwaarden verlenen in het belang van:

- natuur- en milieuwaarden;
- landschappelijke waarden;
- cultuurhistorische waarden;
- waarden van stads- en dorpschoon;
- waarden voor recreatie en leefbaarheid.

Ingevolge artikel 4.4.4, vierde lid, aanhef en onder c, voor zover hier van belang, verleent het college de vergunning indien deze wordt gevraagd teneinde te voldoen aan de op grond van de artikelen 37 en 38 van het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart door de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie vastgestelde en voor Nederland geldende eisen.

Op grond van Table 4-I, Dimensions and slopes of obstacle limitation surfaces - Approach runways, van bijlage 14 bij het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart, ondertekend te Chicago op 7 december 1944 (Trb. 1973, 109, hierna: het Verdrag) dient in het geval van aanvliegen sprake te zijn van een obstakelvrij hellingsvlak variërend van 2 tot maximaal 3 % (hierna: 2% vlak).

2.2. Bij besluit van 24 januari 2006 heeft het dagelijks bestuur aan de Dienst Sport en Recreatie van de gemeente Rotterdam een kapvergunning verleend voor het rooien van 40 bomen op het sportcomplex Toeg en Vras aan de Weegbreestraat in de deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek, welke vergunning is aangevraagd omdat deze bomen te hoog zijn in verband met de veiligheid van de aanvliegeroute van Rotterdam Airport.

2.3. In deze procedure kan slechts het hoger beroep voor zover gericht tegen de uitspraak van de rechtbank over het beroep van appellante tegen de bij beslissing op bezwaar gehandhaafde kapvergunning aan de orde komen. De Afdeling gaat voorbij aan hetgeen appellante aanvoert over andere kapvergunningen, hiermee samenhangende besluiten en vermeend misbruik van het Verdrag in het algemeen.

2.4. Appellante betoogt dat de rechtbank heeft miskend dat het dagelijks bestuur bij het verlenen van de kapvergunning niet heeft meegewogen dat andere bestaande obstakels, die leiden tot aanzienlijke grotere overschrijdingen van het 2% vlak dan de bomen die kunnen worden gerooid op grond van de vergunning, blijven bestaan. Naar haar mening leidt toepassing van artikel 4.4.4, vierde lid, aanhef en onder c, van de APV tot misbruik van het Verdrag. Tevens betoogt zij dat deze bepaling met zich brengt dat aan de belangen die liggen in leefbaarheid, natuur, ecologie, landschap, recreatie, vermindering van geluidoverlast en schone lucht ten onrechte wordt voorbijgegaan. Bovendien waarborgt artikel 4.4.4, vierde lid, aanhef en onder c, van de APV niet een obstakelvrij 2% vlak, aldus appellante.

2.5. Dit betoog faalt. Hoewel het betoog van appellante dat er op andere plaatsen obstakels zijn die, evenals de bomen die thans in geding zijn, leiden tot overschrijdingen van het 2% vlak en dat het uit oogpunt van bescherming van de veiligheid van de luchtvaart niet consistent is om wel de nu in geding zijnde bomen te rooien en niet die andere obstakels te verwijderen, tegen de achtergrond van het Verdrag niet onbegrijpelijk is, laat dit onverlet dat artikel 4.4.4, vierde lid, aanhef en onder c, van de APV, een dwingende bepaling betreft, die het dagelijks bestuur geen beoordelingsvrijheid laat ten aanzien van het verlenen van de vergunning, indien deze wordt gevraagd om te voldoen aan de op grond van de artikelen 37 en 38 van het Verdrag door de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie vastgestelde en voor Nederland geldende eisen.

De vergunning is aangevraagd voor het rooien van bomen die te hoog zijn in verband met de

aanvliegroute Rotterdam Airport. Nu bomen waarvoor de rooivergunning is verleend, naar niet, althans niet gemotiveerd, is betwist, het 2% vlak overschrijden, kon het dagelijks bestuur geen ander besluit nemen dan de vergunning te verlenen. De rechtbank is tot hetzelfde oordeel gekomen.

2.6. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D.A.C. Slump, Voorzitter, en mr. W. Konijnenbelt en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. R.F.J. Bindels, ambtenaar van Staat.

w.g. Slump w.g. Bindels
Voorzitter ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 september 2007

85-554.

[terug naar overzicht..](#) | [print uitspraak..](#)



ontk. 07-02-07

de Rechtspraak

Rechtbank
Rotterdam

J/7 015

Aantekenen

De heer/mevrouw J.H. Ochtman

Larikslaan 138
3053 LE Rotterdam

Sector Bestuursrecht

bezoekadres
Wilhelminaplein 100/125

correspondentieadres
Postadres postbus 50951,
3007 BM Rotterdam

t (010) 297 12 34
f (010) 297 25 55
www.rechtspraak.nl
Rabobank 19 23 28 417

Bij beantwoording de datum
en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

datum 6 februari 2007
onderdeel T1
contactpersoon mevr M.M. Nijdam-Sibum
doorkiesnummer 2704/2768/2755/2742
ons kenmerk procedurenummer 06 / 2341 VEROR BRO1 T1
casusnummer
uw kenmerk U/6033
bijlage(n)
onderwerp het beroep van Stichting Natuurbescherming Vlinderstrik te Rotterdam

Geachte heer/mevrouw,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak van de rechtbank waarbij op bovenvermeld beroep is beslist.

Hoogachtend,

griffier **M.M. Nijdam-Sibum**

uitspraak

RECHTBANK ROTTERDAM

Sector Bestuursrecht
Meervoudige kamer

Reg.nr.: VEROR 06/2341 BRO1

Uitspraak in het geding tussen

de Stichting Natuurbescherming Vlinderstrik, gevestigd te Rotterdam, eiseres,
gemachtigde J.H. Ochtman, voorzitter van de Stichting,

en

het dagelijks bestuur van de deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek, verweerder,

met als derde-partij:

Sport en Recreatie gemeente Rotterdam (hierna: vergunninghouder).

1 Ontstaan en loop van de procedure

Bij besluit van 24 januari 2006, verzonden op 25 januari 2006, heeft verweerder vergunninghouder een vergunning verleend voor de rooi van 9 essen, 21 elzen, 5 wilgen, 1 linde en 4 berken op het sportcomplex Toeg en Vras aan de Weegbreestraat te Rotterdam.

Tegen dit besluit (hierna: het primaire besluit) heeft eiseres bij brief van 24 februari 2006 bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 25 april 2006, verzonden op 27 april 2006, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit (hierna: het bestreden besluit) heeft eiseres bij brief van 1 juni 2006, aangevuld bij brief van 24 november 2006, beroep ingesteld.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 8 december 2006. Eiseres heeft zich laten vertegenwoordigen door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. M.A.C. Kooij en Ing. G.W. Arkesteijn.

2 Overwegingen

Op 15 juni 2005 heeft vergunninghouder bij verweerder een vergunning aangevraagd voor de kap van 9 essen, 21 elzen, 5 wilgen, 1 linde en 4 berken op de locatie Weegbreestraat te Rotterdam, sportcomplex Toeg en Vras, met als redengeving dat bedoelde bomen te hoog zijn in verband met de aanvliegeroute van Rotterdam Airport.

Bij het primaire besluit heeft verweerder de vergunning voor de rooi van genoemde bomen verleend onder een herplantplicht voor 40 bosheesters, waarbij de windsingel rond het sportcomplex 3 tot 4 jaar na het kappen van de bomen weer een gesloten geheel moet vormen. Aan de herplantplicht dient binnen een jaar na het daadwerkelijk rooien van de

bomen te zijn voldaan. Voorts is bepaald dat het rooien dient plaats te vinden binnen één jaar na het onherroepelijk worden van de kapvergunning.

Naar aanleiding van - onder meer door eiseres - ingediende bezwaarschriften heeft de commissie voor de behandeling van bezwaarschriften (hierna: commissie) op 21 maart 2006 verweerder geadviseerd de bezwaren ontvankelijk en ongegrond te verklaren onder aanpassing van de motivering. Hiertoe is overwogen dat het primaire besluit is genomen op grond van artikel 4.4.4, eerste lid, van de Algemene plaatselijke verordening (hierna: APV), terwijl vergunning verleend had moeten worden op grond van artikel 4.4.4, vierde lid, aanhef en onder c, van de APV. Op grond van dit artikel moet de vergunning verleend worden indien aan de in dat artikel genoemde voorwaarden wordt voldaan. Er is genoegzaam gebleken dat aan die voorwaarden wordt voldaan zodat niet wordt toegekomen aan de toetsing van de overige weigeringsgronden en de grieven van eiseres in bezwaar, behoudens het gestelde motiveringsgebrek.

Bij het bestreden besluit heeft verweerder het advies en de daarin vervatte overwegingen onverkort overgenomen, deze als herhaald en ingelast beschouwd, de bezwaren ontvankelijk en ongegrond verklaard en het primaire besluit onder aanvulling van de motivering in stand gelaten. Verweerder is van mening dat gelet op genoemde bepaling van de APV de aangevraagde vergunning verleend dient te worden nu met die vergunning wordt voldaan aan de door de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie vastgestelde en voor Nederland geldende eisen op grond van artikel 37 en 38 van het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart (hierna: Verdrag).

Eiseres voert in beroep aan dat in bezwaar is verzocht om de rooivergunning vergezeld te laten gaan van een aanwijzing van de Inspectie van Verkeer en Waterstaat (hierna: IVW) of een andere daartoe bevoegde instantie, maar aan dat verzoek niet is voldaan. Eiseres acht een dergelijke aanwijzing noodzakelijk nu het verwijderen van de in het 2% hellingsvlak liggende obstakels geschiedt in overleg met de exploitant van het vliegveld en een dergelijk overleg te veel ruimte laat voor oneigenlijk gebruik van het Verdrag. Eerdere op grond van het 2% hellingsvlak verleende rooivergunningen voor het Schiebroekse Park voor in totaal 3500 bomen waren gebaseerd op IVW-hoogtemetingen van vóór 2003. Die metingen waren echter gebaseerd op een 1,2% hellingsvlak en hadden - naar IVW aan eiseres heeft bevestigd - nooit een rechtvaardiging mogen zijn om in het kader van het Verdrag rooivergunning te verlenen. Ook in de onderhavige zaak twijfelt eiseres aan de legitimiteit om op grond van IVW-metingen van 2003 in het kader van het Verdrag rooivergunning af te mogen geven. Aan de hand van eiseres ter beschikking staande metingen uit 2003 is niet gebleken dat de betreffende bomen een overschrijdingshoogte vertonen van 6,44 meter tot 11,60 meter, zoals de dienst gemeentewerken stelt. Kennelijk zijn er twee verschillende officiële IVW-metingen 2003 in omloop. Blijft onverlet dat volgens de laatste metingen van augustus 2005 de bomen een overschrijdingshoogte van 1,10 meter tot 8,37 meter vertonen. In zoverre staat de rooivergunning op grond van artikel 4.4.4. lid 4 sub c van de APV niet bij eiseres ter discussie, zij het dat waarschijnlijk minder bomen dan de genoemde 40 in aanmerking komen om op grond van dat artikel gerooid te mogen worden. Blijft echter de vraag waarom juist deze bomen, die van groot ecologisch, landschappelijk en maatschappelijk belang zijn, gerooid moeten worden, terwijl andere obstakels met een overschrijding tot wel 16,56 meter ongemoeid blijven. Kennelijk moet het imperatieve karakter van artikel 4.4.4, vierde lid, aanhef en onder c, van de APV, met een flinke schep zout worden genomen, hetgeen ook blijkt uit het feit dat de vergunning vervalt indien daarvan niet binnen een jaar na het onherroepelijk worden gebruik wordt gemaakt. De vraag

kan worden gesteld waarom juist in deze rooivergunning wordt afgeweken van artikel 4.4.7 van de APV dat bepaalt dat het college de vergunning kan, niet moet, intrekken indien daarvan binnen een jaar na afgifte geen gebruik is gemaakt.

Nu na de meting van augustus 2005 geen rooiwerkzaamheden zijn verricht en alle obstakels er dus nog steeds staan, terwijl de IVW desgevraagd heeft medegedeeld niet handhavend te zullen optreden, maar het verwijderen over te laten aan de exploitant van het vliegveld die daarover geacht wordt in overleg te treden met de gemeente, ziet eiseres zich gesterkt in haar opvatting omtrent mogelijk oneigenlijk gebruik van het Verdrag.

Ter nadere onderbouwing van haar standpunt wijst eiseres in haar aanvullend beroepschrift op de brief van IVW van 31 juli 2006.

Artikel 37 van het Verdrag luidt, voor zover hier van belang:

"Elke Verdragsluitende Staat verbindt zich mede te werken tot het verkrijgen van de grootst mogelijke mate van eenvormigheid in de voorschriften, normen, methoden en organisatie met betrekking tot luchtvaartuigen, personeel, luchtlijnen en hulpdiensten in alle aangelegenheden waarin een zodanige eenvormigheid de luchtvaart zal vergemakkelijken en haar ten goede zal komen.

Daartoe zal de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie van tijd tot tijd, naar gelang dit nodig is, internationale normen en aanbevolen werkwijzen en methoden aanvaarden en wijzigen, betreffende: (...)."

Artikel 38 van het Verdrag voorziet - kort gezegd - in de mogelijkheid voor een Verdragsluitende Staat die onverkorte naleving van een internationale norm als bedoeld in artikel 37, tweede volzin, van het Verdrag onmogelijk acht of afwijkende regelgeving noodzakelijk acht, daarvan kennis te geven aan de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie, die verplicht is de andere staten daaromtrent te informeren. Aldus kan een Verdragsluitende Staat zich aan de binding van de desbetreffende, door de Raad vastgestelde, internationale norm onttrekken.

Op grond van artikel 54, aanhef en onder 1, van het Verdrag is de Raad van de bij het Verdrag opgerichte Internationale Burgerluchtvaartorganisatie (hierna: de Raad) onder meer bevoegd internationale normen als bedoeld in artikel 37, tweede volzin, van het Verdrag vast te stellen, welke worden aangeduid als Bijlagen bij het Verdrag.

Chapter 1 van de door de Raad vastgestelde en met ingang van 9 november 1995 in werking getreden Bijlage 14 bij het Verdrag luidt, voor zover hier van belang:

"1.2 Applicability:

The interpretation of some of the specifications in the Annex expressly requires the exercising of discretion, the taking of a decision or the performance of a function by the appropriate authority. In other specifications, the expression appropriate authority does not actually appear although its inclusion is implied. In both cases, the responsibility for whatever determination or action is necessary shall rest with the State having jurisdiction over the aerodrome."

Op grond van Table 4-I Dimensions and slopes of obstacle limitation surfaces – Approach runways van Bijlage 14 dient in geval van aanvliegen sprake te zijn van een obstakelvrij hellingsvlak variërend van 2 tot maximaal 3 %.

Artikel 38, eerste en tweede lid, van de Luchtvaartwet luidt:

"1. Onze Minister kan op terreinen, gelegen binnen een afstand van 500 m van de grens van een luchtvaartterrein, een verbod leggen ten aanzien van het hebben van roerende zaken, het oprichten of het hebben van bouwwerken of andere opstallen dan wel het planten of het hebben van gewassen op die terreinen of op die terreinen boven een door hem te bepalen hoogte.

2. Onze Minister kan op terreinen, gelegen binnen een afstand van 500-5000 m van de grens van een luchtvaartterrein, een verbod leggen ten aanzien van het hebben van roerende zaken, het oprichten of het hebben van bouwwerken of andere opstallen dan wel het planten of het hebben van gewassen op die terreinen boven een door hem te bepalen hoogte, welke niet minder kan zijn dan de in het derde lid aangegeven minimum hoogte."

In artikel 4.4.1, tweede lid, van de APV is neergelegd dat in deze paragraaf onder vellen mede wordt verstaan omzagen, rooien, met inbegrip van verplanten, met uitzondering van het ter plaatse lichten of laten zakken van bomen, alsmede het verrichten van handelingen, zowel boven- als ondergronds, die de dood of ernstige beschadiging of ontsiering van houtopstand tengevolge kunnen hebben.

Ingevolge artikel 4.4.2, eerste lid, van de APV is het is verboden zonder vergunning van het college houtopstand te vellen of te doen vellen.

Artikel 4.4.3, eerste lid, van de APV bepaalt dat de vergunning - onder bijvoeging van een situatieschets - aangevraagd wordt door degene, die krachtens zakelijk recht of krachtens publiekrechtelijke bevoegdheid gerechtigd is over de houtopstand te beschikken.

Krachtens artikel 4.4.4, eerste lid, van de APV kan het college de vergunning weigeren dan wel onder voorwaarden verlenen in het belang van:

- natuur- en milieuwaarden;
- landschappelijke waarden;
- cultuurhistorische waarden;
- waarden van stads- en dorpschoon;
- waarden voor recreatie en leefbaarheid.

Ingevolge het vierde lid, aanhef en onder c, verleent het college de vergunning, indien deze wordt gevraagd teneinde te voldoen aan de op grond van de artikelen 37 en 38 van het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart door de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie (ICAO) vastgestelde en voor Nederland geldende eisen.

Ingevolge artikel 4.4.8, eerste lid, van de APV kan het college aan een vergunning de voorwaarde verbinden dat binnen een bepaalde termijn en overeenkomstig de door het college te geven aanwijzingen moet worden herplant. Indien uit een gemeentelijk bestemmings-, bomen-, groen- of landschapsplan blijkt dat de te vellen houtopstand als waardevol moet worden beschouwd, wordt altijd een herplantplicht opgelegd.

De rechtbank overweegt ter zake het volgende.

Eiseres heeft haar twijfels uitgesproken omtrent de legitimiteit om op grond van IVW-metingen van 2003 in het kader van het Verdrag rooivergunning af te mogen geven en heeft daarbij gewezen op eerdere - naar zij stelt - op onjuiste grond verleende rooivergunningen voor het Schiebroekse Park voor in totaal 3500 bomen.

Voorop staat dat de door eiseres aangehaalde rooivergunningen voor het Schiebroekse Park voor in totaal 3500 bomen geen deel uitmaken van het onderhavige geding. Ter toetsing van de rechtbank ligt slechts het thans bestreden besluit voor.

Eiseres heeft bij brief van 17 juli 2006 de IVW aangeschreven en om opheldering gevraagd van de door IVW verrichte hoogtemetingen met betrekking tot het Schiebroekse Park en omgeving vóór en vanaf 2003. De IVW heeft bij brief van 31 juli 2006 onder meer het volgende geantwoord:

“Jaarlijks worden in opdracht van de Inspectie van verkeer en Waterstaat (IVW) obstakelmetingen uitgevoerd voor zowel programma 3a en 3b (...). Programma 3a wordt gebruikt voor startbanen en programma 3b voor landingsbanen. Voor programma 3a wordt in opdracht van de IVW geïnventariseerd welke obstakels door het 1,2 % vlak steken. Deze obstakels worden, na verwerking door IVW, opgenomen in de luchtvaartgids. Ieder vertrekkend vliegtuig is verplicht om veilig uit te vliegen, rekening houdend met o.a. deze obstakelinformatie.

Verder worden de resultaten van deze inventarisatie aan de exploitant aangeboden die beoordeelt welke obstakels door het door de IVW gehanteerde 2% vlak steken. Dit vlak is gebaseerd op ICAO Annex 14 van het Verdrag van Chicago. Het is aan de exploitant hier verder actie op te ondernemen.

Voor programma 3b wordt bepaald welke obstakels door het 2% vlak steken. Deze resultaten worden aan de exploitant aangeboden opdat hij de nodige actie kan (laten) ondernemen.”

Uit de op het bestreden besluit betrekking hebbende gedingstukken blijkt dat in augustus 2005, maar ook reeds in 2003, metingen zijn verricht op basis van het 3b-programma, het toepasselijke programma voor landingsbanen. In ieder geval is in augustus 2005 bij de 3b-metingen geconstateerd dat de bomen waarop de door eiseres bestreden kapvergunning ziet een overschrijdingshoogte vertonen van 1,10 meter tot 8,37 meter. De rechtbank acht in het onderhavige geval derhalve geen sprake van toepassing van een onjuiste (hellingsvlak)norm. Eiseres heeft in haar beroepschrift ook gesteld dat de rooivergunning in zoverre bij de stichting niet ter discussie staat.

Ter zitting heeft eiseres desgevraagd haar stelling toegelicht dat waarschijnlijk minder bomen dan de genoemde 40 in aanmerking komen om op grond van artikel 4.4.4, vierde lid, aanhef en onder c, van de APV geroid te mogen worden. Eiseres is van mening dat verweerder elke boom waarop de rooivergunning betrekking heeft apart had moeten opmeten en dat, indien dat was gebeurd, gebleken zou zijn dat niet alle 40 bomen te hoog zijn en de vergunning dus voor een aantal van de genoemde 40 bomen ten onrechte is verleend. De rechtbank volgt eiseres in dat standpunt niet. Verweerder heeft ter zitting toegelicht dat per vak wordt gemeten en dat vervolgens wordt uitgegaan van de hoogste boom. De rechtbank komt deze wijze van meten niet onredelijk voor. Nu aldus en met toepassing van de juiste hellingsvlaknorm een overschrijdingshoogte is geconstateerd, vermag de rechtbank niet in te zien dat de onderhavige rooivergunning op onjuiste grondslagen zou berusten en niet (geheel) verleend had mogen worden.

Ook anderszins is daarvan niet gebleken. Het bestreden besluit is genomen teneinde te voldoen aan de door de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie vastgestelde en voor Nederland geldende eisen op grond van artikel 37 en 38 van het Verdrag. Zoals deze rechtbank eerder heeft overwogen, zie bijvoorbeeld www.rechtspraak.nl, LJN AA7335, is het Koninkrijk der Nederlanden volkenrechtelijk gebonden aan het Verdrag. Dat betekent dat de Nederlandse wetgevende en bestuursorganen, ongeacht of het gaat om organen van

de Staat dan wel van andere overheden, gehouden zijn om binnen de grenzen van hun bevoegdheid Table 4-I van Bijlage 14 bij het Verdrag in acht te nemen. Voor zover sprake is van een discretionaire bevoegdheid, houdt die gehoudenheid in dat die bevoegdheid in overeenstemming met Table 4-I dient te worden uitgeoefend.

In de hierboven genoemde brief van de IVW van 31 juli 2006 is eiseres te kennen gegeven dat door de IVW voor zowel de startbaan als de landingsbaan een obstakelvrij vlak van 2% wordt gehanteerd. Gelet op artikel 38, aanhef en eerste en tweede lid, van het Verdrag in samenhang gelezen met chapter 1 aanhef en onder 1.2 van Bijlage 14 bij het Verdrag, valt niet in te zien dat de Minister van Verkeer en Waterstaat en in het verlengde daarvan de IVW met de gehanteerde 2% hellingsvlaknorm voor landingsbanen hun bevoegdheden zouden overschrijden, te minder nu die norm niet afwijkt van de hellingsvlaknormen van Table 4-I van bijlage 14 bij het Verdrag.

Toegepast op dit geval betekent dit dat niet kan worden geoordeeld dat verweerder bij het nemen van het bestreden besluit ten onrechte zijn bevoegdheid tot verlening van een rooivergunning heeft uitgeoefend om daarmee de op grond van de IVW-metingen geconstateerde strijd met Table 4-I van Bijlage 14 bij het Verdrag neergelegde internationale norm inzake het obstakelvrij houden van het 2%-hellingvlak van een baan weg te nemen. Anders dan eiseres heeft gesteld, kon de uitoefening van verweerders bevoegdheid in dit geval - nog daargelaten of en zo ja in hoeverre zich een van de in artikel 4.4.4, eerste lid, van de APV opgenomen weigeringsgronden voordoet - immers tot geen andere uitkomst leiden dan verlening van de rooivergunning. Wel rust op verweerder de plicht te verifiëren of de aanvrager terecht stelt dat sprake is van strijd met de in het Verdrag neergelegde internationale norm. Nu uit de IVW-hoogtemetingen van - in ieder geval - augustus 2005 die overschrijding van de internationale hoogtenorm blijkt en derhalve terecht vergunning is verleend, kan in het midden blijven of verweerder in het onderhavige geval die verificatie heeft verricht.

Gelet op al het vorenstaande ziet de rechtbank evenmin grond voor het oordeel dat bij de vergunningverlening sprake zou zijn van oneigenlijk gebruik van het Verdrag, noch dat oneigenlijk gebruik voorkomen zou moeten worden door de aanvraag van een rooivergunning vergezeld te doen gaan van een aanwijzing van de IVW of een andere daartoe bevoegde instantie. Voor een zodanige verplichting kan geen grondslag worden gevonden in de geldende regelgeving, terwijl de IVW zelf kennelijk geen aanleiding ziet een dergelijke verplichting aan de aanvraag te verbinden. De IVW heeft in meergenoemde brief van 31 juli 2006 de procedure beschreven die wordt gevolgd nadat 3b-metingen zijn verricht en die door deze instantie kennelijk als afdoende wordt beschouwd.

Het beroep is ongegrond.

Voor een veroordeling in de proceskosten ziet de rechtbank geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank,

recht doende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.J. van den Broek-Prins, voorzitter en mr.drs. J.W.H.G. Loyson en prof.mr. J. Hoitink, leden.

De beslissing is, in tegenwoordigheid van J. van Mazijk, griffier, uitgesproken in het openbaar op 6 februari 2007.

De griffier:



De voorzitter:



Afschrift verzonden op: **- 6 FEB. 2007**

Een belanghebbende - onder wie in elk geval eiseres wordt begrepen - en verweerder kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA 's-Gravenhage. De termijn voor het indienen van het beroepschrift bedraagt zes weken en vangt aan met ingang van de dag na die waarop het afschrift van deze uitspraak is verzonden.

VOOR COPIE CONFORM
De griffier van de
Rechtbank Rotterdam
Sector Bestuursrecht

M.M. Nijdam-Sibum
wnd

STICHTING NATUURBESCHERMING
VLINDERSTRIK

Larikslaan 138
3053 LE Rotterdam



Tel/fax: 010-4226671
E-mail: info@vlinderstrik.net
Website: www.vlinderstrik.net

Raad van State
-Afdeling Bestuursrecht-
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage.

<u>Gemachtigde</u>	<u>Ons kenmerk</u>	<u>Bijlagen</u>	<u>Datum</u>
J.H. Ochtman	U/7017	21	8 maart 2007.

Onderwerp

HOGER BEROEP, op nadere gronden,
Tegen de uitspraak van de Rechtbank Rotterdam d.d. 6 februari 2007,
procedurenummer 06 / 2341, ter zake van de door het dagelijks bestuur van de
deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek op 25 april 2006 gedateerde en op 27
april 2006 verzonden beschikking op bezwaar tegen de op 24 januari 2006
gedateerde en op 25 januari 2006 verzonden rooivergunning voor 40 bomen op
het sportcomplex Toeg en Vras aan de Weegbreestraat, op grond van het
Verdrag van Chicago.

Geacht College,

Hierbij teken ik als gemachtigde en als voorzitter van de Stichting Natuurbescherming Vlinderstrik op nadere gronden hoger beroep aan tegen de in het onderwerp genoemde uitspraak van de Rechtbank Rotterdam. Deze uitspraak zend ik u hier als bijlage mee (Bijlage 1).

Inleiding.

Bij besluit van 24 januari 2006, verzonden 25 januari 2006, heeft verweerder, het dagelijks bestuur van de deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek, aan vergunninghouder een vergunning verleend voor de rooi van 9 essen, 21 elzen, 5 wilgen, 1 linde en 4 berken op het sportcomplex Toeg en Vras aan de Weegbreestraat te Rotterdam (Bijlage 2). Tegen dit besluit hebben wij bij brief van 24 februari 2006 bezwaar gemaakt (Bijlage 3). Bij besluit van 25 april 2006, verzonden 27 april 2006, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard (Bijlage 4). Tegen dit besluit hebben wij bij brief van 1 juni 2006, aangevuld bij brief van 24 november 2006, beroep ingesteld (Bijlagen 5 en 6).

Ik verzoek u de inhoud van deze documenten hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

Overwegingen Rechtbank Rotterdam.

In haar overwegingen gaat de Rechtbank uitvoerig in op de regelgeving ter zake van het Verdrag van Chicago en het daaraan gerelateerde artikel 4.4.4, vierde lid, aanhef en onder c, van de APV Rotterdam. De Rechtbank concludeert dat de rooivergunning terecht is afgegeven en dat in dit geval niet is gebleken van oneigenlijk gebruik van het Verdrag van Chicago. Ten aanzien van het bewezen oneigenlijke gebruik van het Verdrag van Chicago met betrekking tot de rooivergunning voor 3.500 bomen in het Schiebroekse Park, concludeert de Rechtbank dat deze rooivergunningen geen deel uitmaken van het onderhavige geding en hier dus niet ter toetsing staan.

Reactie op overwegingen Rechtbank Rotterdam.

De Rechtbank gaat in haar overwegingen niet in op de talloze hindernissen – met aanzienlijk grotere overschrijdingen van het 2% vlak dan die van de onderhavige rooivergunning – die tot op de dag van vandaag ongemoeid blijven.



Dit blijkt niet alleen uit de hoogtemetingen, in opdracht van Inspectie Verkeer en Waterstaat, van augustus 2005 waarnaar de Rechtbank in haar uitspraak refereert.

Dit blijkt andermaal uit de hoogtemetingen van juni 2006 die wij in december 2006 van de IVW ontvingen en die wij u hierbij als bijlagen meesturen (Bijlage 7 Kaart en Bijlage 8 metingenlijsten). Deze hindernissen staan niet alleen in Schiebroek (zie kaart), maar ook en vooral in Overschie. Van de hindernissen in Overschie hebben wij (nog) geen kaart ontvangen, maar uit de metingen (Bijlage 8) blijkt welke hindernissen in Overschie worden bedoeld. Dit zijn niet alleen bomen, maar o.a. ook Hoogtepunten Scheepvaart Delftsche Schie (vaknummers 95 uit de metingenlijst).

Voorop staat dat wij om veiligheidsredenen de onderhavige rooivergunning niet ter discussie hebben gesteld waar het gaat om de toepassing van het obstakelvrij houden van het 2% vlak. Wij hebben echter aangetoond dat ten aanzien van de rooivergunningen voor in totaal 3.500 bomen in het Schiebroekse misbruik is gemaakt van het Verdrag van Chicago. Dit misbruik is in de hand gewerkt om de toepassing van het obstakelvrij houden van het 2% vlak over te laten aan de exploitant van het vliegveld. Om verder misbruik van het Verdrag te voorkomen hebben wij aan de Rechtbank gevraagd om de onderhavige rooivergunning voor 40 bomen, op grond van artikel 4.4.4 lid 4 sub c van de APV, vergezeld te doen gaan van een aanwijzing van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat, of een andere daartoe bevoegde instantie. De Rechtbank heeft ons beroep te dien aanzien ongegrond verklaard, zich daarbij beroepend op de regelgeving ten aanzien van het Verdrag van Chicago en artikel 4.4.4 lid 4 sub c van de APV.

Als ik het betoog van de Rechtbank volg is het bestreden besluit genomen teneinde te voldoen aan de door de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie vastgestelde en voor Nederland geldende eisen op grond van artikel 37 en 38 van het Verdrag van Chicago; en dat het Koninkrijk der Nederlanden volkenrechtelijk gebonden is aan het Verdrag. Dat betekent dat de Nederlandse wetgevende en bestuursorganen, ongeacht of het gaat om organen van de Staat dan wel van andere overheden, gehouden zijn om binnen de grenzen van hun bevoegdheid Table 4-1 van Bijlage 14 bij het Verdrag in acht te nemen. Voor zover sprake is van een discretionaire bevoegdheid, houdt die gebondenheid in dat die bevoegdheid in overeenstemming met Table 4-1 dient te worden uitgeoefend.

Er bestaat echter een grote willekeur in de uitoefening van de discretionaire bevoegdheid in overeenstemming met Table 4-1 van Bijlage 14 van het Verdrag. Op grond van dit Verdrag zijn in het Schiebroekse Park duizenden bomen gerooid die geen enkele overschrijding vertoonden binnen het 2% vlak en heden ten dage blijven bomen en andere obstakels ongemoeid binnen het 2% vlak met overschrijdingen tot wel ruim 19 meter.

Ik ben van mening dat slechts een aanwijzing van een daartoe bevoegde instantie een einde kan maken aan die willekeur. Niemand is gebaat met het risico van neerstortende vliegtuigen zoals dat nu kennelijk het geval kan zijn gezien de vele nog niet aangepakte obstakels in Schiebroek en Overschie. Echter ook is niemand gebaat bij het gesjoemel met het 1,2% dan wel het 2% vlak, waardoor duizenden bomen die van levensbelang waren voor de bestrijding van fijn stof en geluidsoverlast, in het Schiebroekse Park zijn gerooid.

Ik ga ervan uit dat ook nu weer bij de onderhavige rooivergunning gesjoemeld wordt met het 2% vlak. Ik neem in ieder geval niet aan dat de IVW bewust het risico neemt op neerstortende vliegtuigen. Het betreft echter een gecompliceerde zaak die veel onderzoek vergt.



Ter toetsing staat, of behoort althans te staan, primair het bewezen oneigenlijke gebruik van het Verdrag van Chicago en secundair de mogelijkheid tot misbruik daarvan.

Daarbij is het niet van belang of de rooivergunningen voor het kappen van in totaal 3.500 bomen in het Schiebroekse park wel of niet ter toetsing staan. Ter toetsing behoort te staan het oneigenlijke gebruik op zich en dit oneigenlijke gebruik van het Verdrag is naar mijn mening genoegzaam bewezen. Het enige dat wij vragen is om de onderhavige – en toekomstige – rooivergunning(en) vergezeld te doen gaan van een aanwijzing van de Inspectie van Verkeer en Waterstaat of een andere daartoe bevoegde instantie; teneinde verder oneigenlijk gebruik van het Verdrag te voorkomen. Dit wringt te meer nu het dagelijks bestuur van de deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek in het huis-aan-huis blad de Maasstad van 21 februari 2007 (Bijlage 9) met nadruk verklaart dat de onderhavige rooivergunning de laatste zal zijn die op grond van het Verdrag zal worden uitgevoerd. Deze verklaring verdraagt zich niet met de talloze nog niet aangepakte obstakels in zowel Schiebroek als in Overschie. Overigens heeft de deelgemeente Overschie nog nooit een rooivergunning verleend op grond van het Verdrag.

De eerlijkheid gebied mij te zeggen dat door de gecompliceerdheid van de materie het een en ander ons nog niet duidelijk is; zoals de relatie van het 2% vlak met de veiligheidscontouren en de geluidsnormen voor het vliegveld. Verder onderzoek is noodzakelijk, maar dit zal enige tijd vergen. Wij vragen u daarom ons nog enige tijd te gunnen om nadere gronden in te dienen.

Ik verzoek u:

1. Ons enige tijd te gunnen om nadere gronden aan te kunnen voeren.
2. Aan onze bezwaren tegemoet te komen en ons hoger beroep gegrond te verklaren.
3. Het besluit van 24 januari 2006, verzonden 25 januari 2006, waarbij het dagelijks bestuur van de deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek aan vergunninghouder een vergunning heeft verleend voor de rooi van 9 essen, 21 elzen, 5 wilgen, 1 linde en 4 berken op het sportcomplex Toeg en Vras aan de Weegbreestraat te Rotterdam, te vernietigen en te gelasten dat er een nieuwe rooivergunning wordt aangevraagd op grond van juiste indicatie en, indien aangevraagd op grond van artikel 4.4.4 lid 4 sub c van de APV, deze aanvraag vergezeld te doen gaan van een aanwijzing van de Inspectie van Verkeer en Waterstaat of een andere daartoe bevoegde instantie.
4. Te gelasten dat het dagelijks bestuur van de deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek de door ons betaalde proceskosten en/of griffierechten aan ons vergoedt.

Hoogachtend,

Namens Stichting Natuurbescherming Vlinderstrik,

J.H. Ochtman (voorzitter – gemachtigde)

Bijlagen: zie volgende bladzijde.



Bijlagen:

1. Uitspraak van de Rechtbank Rotterdam d.d. 6 februari 2007, procedurenummer 06 / 2341.
2. Het besluit van 24 januari 2006, verzonden 25 januari 2006, waarbij het dagelijks bestuur van de deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek aan vergunninghouder een vergunning heeft verleend voor de rooi van 9 essen, 21 elzen, 5 wilgen, 1 linde en 4 berken op het sportcomplex Toeg en Vras aan de Weegbreestraat te Rotterdam.
3. Ons bezwaarschrift d.d. 24 februari 2006 tegen voornoemd besluit d.d. 24 januari 2006, verzonden 25 januari 2006.
4. Het besluit van verweerder d.d. 25 april 2006, verzonden 27 april 2006, waarbij verweerder ons bezwaar ongegrond heeft verklaard.
5. Ons beroep bij Rechtbank Rotterdam, d.d. 1 juni 2006, tegen voornoemd besluit d.d. 25 april 2006, verzonden 27 april 2006.
6. Onze aanvulling, d.d. 24 november 2006, op ons beroep d.d. 1 juni 2006.
7. Kaart, in 5-voud, behorende bij de hoogtemetingen i.o.v. IVW, juni 2006, Hindernisprogramma 3B drempel 24, Airport Rotterdam (2% vlak).
8. Meetlijsten van de hoogtemetingen juni 2006 i.o.v. IVW, Hindernisprogramma 3B baan 06-24 Airport Rotterdam (2% vlak).
9. Artikel in het huis-aan-huis blad de Maasstad van 21 februari 2007.
10. Kaart, in 5-voud, behorende bij de hoogtemetingen i.o.v. IVW, juni 2002, Hindernisprogramma 3A startbaan 06, Airport Rotterdam (1,2% vlak).
11. Meetlijsten van de hoogtemetingen juni 2002 i.o.v. IVW, Hindernisprogramma 3A startbaan 06 Airport Rotterdam (1,2% vlak).
12. Meetlijsten van de hoogtemetingen juni 2002 i.o.v. IVW Hindernisprogramma 3B baan 06-24 Airport Rotterdam, door ons van IVW ontvangen op 31-07-2006, (2% vlak).
13. Uitspraak Raad van State d.d. 27 september 2006, zaaknummer 200603401/1/H2.
14. Proces-verbaal van (een deel van) de behandeling van voornoemde zaaknummer 200603401/1/H2.
15. Uitspraak Rechtbank Rotterdam d.d. 8 december 2006, procedurenummer 05/5665, ter zake van ons beroep tegen ontheffing Flora- en Faunawet.
16. Onze pleitnota ter zitting d.d. 18 oktober 2006 ter zake van ons voornoemd beroep ontheffing Flora- en Faunawet.
17. Ons bezwaarschrift, d.d. 21 oktober 2006, aan het dagelijks bestuur van de deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek wegens niet tijdige intrekking rooivergunning Schiebroekse Park.
18. Beschikking op bezwaar op voornoemd bezwaarschrift, d.d. 13 december 2006, verzonden 15 december 2006.
19. Statuten.
20. Uittreksel handelsregister.
21. Machtiging.

N.B. De bijlagen 10 t/m 18 betreffen het oneigenlijke gebruik van het Verdrag van Chicago ter zake van de rooivergunningen Schiebroekse Park voor in totaal 3.500 bomen. Nadere toelichting, voor zover nodig, volgt nog.



Raad van State
-Afdeling bestuursrechtspraak-
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage..

Gemachtigde
J.H. Ochtman

Ons kenmerk
U/7017-7021

Uw Kenmerk
200701701/1/H2

Bijlagen
9

Datum
05-04-2007.

Onderwerp
**Stichting Natuurbescherming Vlinderstrik/
DB Deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek
Kappen.
Aanvulling gronden hoger beroep.**

Geacht College,

Hierbij maak ik gebruik van de door u geboden mogelijkheid om tot en met 5 april 2007 de gronden van ons hoger beroep aan te vullen.

A. MISBRUIK VERDRAG VAN CHICAGO.

Procedures tot nu toe in het kader van het verdrag van Chicago.

In de deelgemeente Overschie zijn er tot nu toe geen bomen geroid op grond van het Verdrag, in tegenstelling tot de deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek waar in totaal 3.510 bomen op grond van het verdrag van Chicago zijn geroid. Hiervoor zijn twee rooivergunningen afgegeven, te weten:

1. Op 7 december 1998 voor het rooien van 630 bomen (Bijlage A1)
2. Op 18 juni 2003 voor het rooien van 2.880 bomen (Bijlage A2)

Bijlage A1.

Bijlage A1 (630 bomen) bevat het gehele dossier vanaf de aanvraag tot en met de uitspraak van de Rechtbank d.d. 19 juli 2000, Reg.nr.: APV 98/2091-S1. Rotterdam Airport speelt hierin een belangrijke rol, hoewel geconstateerd kan worden dat het initiatief voor het aanvragen van de rooivergunning, op 25 november 1997, niet is uitgegaan van Rotterdam Airport, maar van de Algemeen Directeur van Gemeentewerken Rotterdam, namens de gemeente Rotterdam.

Misbruik Verdrag van Chicago.

Dit blijkt o.a. uit de laatste zinsnede van de aanvraag waarin de Directeur van Gemeentewerken stelt: "Wij wijzen u er op dat ook nog een aantal bomen van derden door het 2% vlak steekt waarvoor de deelgemeente niet zakelijk gerechtigd is. Hiervoor hebben wij Rotterdam Airport in kennis gesteld. In dit verband kunt u nog een aantal rooiaanvragen van derden verwachten". Welke bomen worden bedoeld die door het 2% vlak steken waarvoor de deelgemeente niet zakelijk gerechtigd is, is mij niet duidelijk. Vast staat dat er nadien geen enkele rooivergunning is aangevraagd waarvoor de deelgemeente niet zakelijk gerechtigd is. Weliswaar stelt de Algemeen Directeur van Gemeentewerken in haar aanvraag dat op de rooitekening is aangegeven om welke bomen het gaat en dat de nummers verwijzen naar de rooistaat met het RLD-nummer. Op de metingenkaarten van de Inspectie van Verkeer en Waterstaat worden echter alleen de RLD nummers weergegeven indien het een obstakel betreft, hetzij volgens programma 3A (1,2% vlak), hetzij volgens programma 3B (2% vlak). Zo kan het b.v. gebeuren het RLD nummer 30 wel wordt weergegeven op de metingenkaart programma 3A, maar niet op de metingenkaart programma 3B.



Dit kan verklaard worden omdat RLD nummer 30 (bovenleidingsportalen Erasmuslijn, v/h Hofpleinlijn) op grond van programma 3A (1,2% vlak) overschrijdingshoogten vertonen van 2,11 tot 5,46 meter, maar op grond van programma 3B (2% vlak) ver daaronder blijven. Dit blijkt uit de lijsten en hoogtemetingenkaarten van juni 2002 en juni 2006 die ik u als bijlagen 7, 8, 10, 11 en 12 in mijn hoger beroep heb meegestuurd. U kunt zien dat RLD nummer 30 niet wordt vermeld in metingen programma 3B, maar wel in de metingen programma 3A. Het dagelijks bestuur van de deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek heeft op 3 maart 1998 aanvankelijk als volgt besloten:

" De directeur van de dienst Gemeentewerken rooivergunning te weigeren voor het rooien van 630 bomen in delen van het Wilgenplaspark en het Schiebroekse park ten behoeve van het behouden van obstakelvrije vlakken voor aankomend en vertrekkend vliegverkeer dat gebruik maakt van de vertrek- en landingsbaan 06-24, zoals weergegeven op de bij de aanvraag gevoegde situatietekening".

De bij de weigering aangehechte situatietekening is een weergave van de hoogtemetingenkaart van de IVW. Het jaartal van de meting wordt niet genoemd, maar dat doet er niet toe. Vast staat dat o.a. RLD nummer 30 (bovenleidingsportalen Erasmuslijn v/h Hofpleinlijn) op deze kaart als obstakel is genoemd. Aan de hand van mijn betoog kan hieruit geconcludeerd worden dat de IVW metingen programma 3A (1,2% vlak) door de gemeente Rotterdam is gebruikt als rechtvaardiging voor de aanvraag van de rooivergunning, terwijl zij steeds heeft gesteld dat het om het 2% vlak zou gaan. Hiermee is misbruik van het Verdrag van Chicago onomstotelijk aangetoond. Strafzaak Parketnummer 434512-02 (Bijlage A1-1).

Dit misbruik is ook aangetoond toen ik, namens een andere milieuvereniging, op 12 maart 2001 aangifte heb gedaan wegens illegaal kappen van bomen in het zogenaamde Productiebos ten noorden van de Doenkade (Bijlage A1-1). Deze bomen vormden onderdeel van de rooivergunning voor in totaal 630 bomen. Om aan te tonen dat de bomen boven het 2% vlak zouden uitsteken werd mij naar aanleiding van de aangifte door de toenmalige werfmanager van de gemeentewerf Hillegersberg-Schiebroek bladzijde 8 van de IVW meetlijsten programma 3A van maart 2000 overhandigd. Ik was toen nog niet op de hoogte van het feit dat programma 3A het 1,2% vlak betreft. Overigens is er met de afdoening van deze zaak iets vreemds aan de hand. Op 29 juli 2002 schreef het Arrondissementsparket te Rotterdam, Slachtofferinformatie, dat ter terechtzitting de strafzaak met parketnummer 434512-02 voor onbepaalde tijd is aangehouden. Ik heb regelmatig bij Slachtofferinformatie geïnformeerd over de nieuwe zittingsdatum, maar kreeg telkenmale te horen dat de zaak in onderzoek is. Verjaring zou niet aan de orde zijn. Op 21 maart 2007 kreeg ik echter van Slachtofferinformatie te horen dat de zaak in juni 2006 geseponneerd zou zijn; waarvan wij overigens niet op de hoogte zijn gesteld. Op dezelfde dag heb ik per aangetekende brief bij de Officier van Justitie om opheldering gevraagd. Op 29 maart 2007 heeft de officier van justitie mij medegedeeld besloten te hebben geen strafvervolgning in te stellen vanwege het tijdsverloop sedert het moment waarop de verdachte voor het eerst met politie/justitie is aanraking is geweest voor deze zaak. Blijft onverlet de vraag waarom het arrondissementsparket zo lang heeft getalmd met het instellen van een nieuwe zittingsdatum.

Deze zaak is vergelijkbaar met ons beroep inzake handhaving Flora en Faunawet Schiebroekse park, waarbij de Rechtbank wel erg lang heeft getalmd bij het vaststellen van een zittingsdatum en bij het doen van een uitspraak. Ons beroep werd uiteindelijk niet-ontvankelijk verklaard enkele dagen voor dat de ontheffing zou verlopen, zodat hoger beroep niet zinvol was vanwege ontbreken procesbelang omdat de ontheffing inmiddels was verlopen (zie bijlagen 15 en 16 van ons hoger beroep).



Bijlage A2.

Bijlage A2 (2.880 bomen) bevat de uitspraak van de beroepen bij de Rechtbank Rotterdam, d.d. 13 september 2004, procedurenummer 03 / 3786 en de uitspraak van het hoger beroep bij de Raad van State, d.d. 6 juli 2005, zaaknummer 200407645/1.

Ontvankelijkheid.

Tevens vindt U in deze bijlage een brief van de voorzitter van het dagelijks bestuur van de deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek, d.d. 9 mei 2005, waarin zij verklaart dat weliswaar uiteindelijk minder is gerooid dan opgenomen is in de rooivergunning, maar dat alle bomen die het dagelijks bestuur wil kappen, zijn gekapt.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid overweegt de Afdeling als volgt:

"Ter zitting is door de vertegenwoordiger van het dagelijks bestuur naar voren gebracht dat er geen procesbelang meer is, omdat alle bomen, waarvoor kapvergunning is verleend, zijn gekapt. Gelet op hetgeen in de daarop volgende briefwisseling naar voren is gebracht, is vast komen te staan dat – ook thans – nog niet alle bomen waarvoor kapvergunning is verleend, zijn gekapt. Reeds hierom bestaat nog een belang bij de beoordeling van het geschil in hoger beroep".

Ik wil hierbij benadrukken dat, om precies dezelfde redenen, ons hoger beroep ten aanzien van handhaving rooivergunning, door de Afdeling als niet-ontvankelijk werd verklaard. Ik ervaar deze ongelijke behandeling als onrechtvaardig. Ik kom hierop terug bij mijn uiteenzettingen ten aanzien van mijn beroepen handhaving rooivergunning en handhaving Flora en Faunawet bij de Rechtbank en mijn hoger beroep handhaving rooivergunning.

Misbruik Verdrag van Chicago.

Ook bij de rooiaanvraag voor 2.880 bomen is aantoonbaar misbruik gemaakt van het verdrag van Chicago aangezien ook hier de IVW metingen programma 3A (1,2% vlak) zijn gebruikt om de rooiaanvraag te rechtvaardigen. Op 16 augustus 2005 werd mij overhandigd door de heren Arkestijn en van der Does van de Gemeentewerf Hillegersberg-Schiebroek de IVW meetlijsten juni 2002, programma 3A. Dit waren volgens de gemeentewerf de enig bekende metingen en dit werd mij ook door diverse medewerkers van der IVW telefonisch medegedeeld. Dit bleek niet juist te zijn en pas met de brief van IVW d.d. 31 juli 2006, ref.: IVW/LuLu/06.540783, kreeg ik desgevraagd op 31 juli 2006 toegestuurd de IVW metingen juni 2002 programma 3B. Vast staat evenwel dat ook voor de rechtvaardiging van de rooiaanvraag voor 2.880 bomen het programma 3A (1,2% vlak) is gebruikt.

Bijlage A2-1.

Dit misbruik wordt ook aangetoond uit de beantwoording van het dagelijks bestuur d.d. 14 maart 2007 op mijn vragen d.d. 7 maart 2007 (Bijlage A2-1). Het dagelijks bestuur zegt hierin dat er geen misbruik is gemaakt van het Verdrag en motiveert dit o.a. door te stellen dat onze beroepen en het hoger beroep – ten aanzien van onze verzoeken handhaving rooivergunning en handhaving Flora en Faunawet Schiebroekse park – ongegegrond zijn verklaard. Het betreft uitspraak RvS d.d. 6 november 2006, zaaknummer 200603401/1/H2 t.a.v. handhaving rooivergunning en Rechtbank Rotterdam d.d. 8 december 2006, procedurenummer 05/5665 t.a.v. handhaving Flora en Faunawet (Bijlagen 13, 14 en 16 van ons hoger beroep). Onze beroepen zijn op verzoek van verweerders niet-ontvankelijk verklaard en niet, zoals het dagelijks bestuur stelt, ongegrond verklaard. Daarbij wil ik opmerken dat wij in deze beroepen hebben gesteld dat er sprake is van oneigenlijk gebruik van het verdrag van Chicago. Deze stelling is niet betwist; noch door de Rechtbank, noch door de Raad van State en zelfs niet, tijdens de procedures, door verweerders.

Het geeft te denken dat het dagelijks bestuur in haar antwoord te kennen geeft niet bereid te zijn de 527 duurzame bomen ten zuiden van de Educatieve Tuin, voornamelijk Beuken, te herplanten op dezelfde plek waar ze zijn gerooid. Deze langzaam groeiende nagenoeg volwassen bomen konden nog minstens 15 meter groeien voordat zij ooit, zeer waarschijnlijk nooit, enig gevaar konden opleveren voor de vliegveiligheid.



Het waren gezonde, vitale bomen en het enige achterstallige onderhoud betrof, en betreft nog steeds, de te hoge waterstand doordat de afvoerpijpen voor het overtollige water niet op tijd worden schoon gemaakt en onderhouden. Dit was en is nu nog de reden dat bij een zware storm voornamelijk Beuken het loodje moeten leggen.

Dit euvel is heel gemakkelijk te verhelpen maar het dagelijks bestuur weigert dit achterstallige onderhoud aan te pakken en kiest er voor om de bomen langs "natuurlijke" weg te laten omvallen, met alle gevaar van dien.

Bijlage A2-2.

De weigering om de bomen ten zuiden van Educatieve Tuin te herplanten is des te schrijnender omdat de deelraad op 26 februari 2002 bij de vaststelling van het Inrichtingsplan had besloten de Beuken ten zuiden van de Educatie Tuin te behouden (zie memo griffier bijlage A2-2).

Bovendien kan deze houtopstand als zeer waardevol worden beschouwd – er is niet voor niets ontheffing aangevraagd van de Flora en Faunawet – en dan wordt ingevolge artikel 4.4.8, eerste lid, van de APV, altijd een herplantplicht opgelegd.

Uit de botte weigering van het dagelijks bestuur om de 527 duurzame bomen te herplanten en de botte weigering om de rooivergunning voor de resterende 400 bomen officieel in te trekken kan ik alleen maar concluderen dat de gemeente Rotterdam aan Rotterdam Airport het verzoek heeft gericht om medewerking te verlenen aan het kappen van de bomen om de handen vrij te hebben dit gedeelte van het Schiebroekse Park voor andere doeleinden te gebruiken. Dit is een staaltje van misbruik van het verdrag van Chicago dat nooit had kunnen gebeuren indien destijds was besloten om aan de Minister van Verkeer en Waterstaat, op grond van artikel 38 van de Luchtvaartwet, een aanwijzing te doen geven op grond van het 2% vlak. Een dergelijke aanwijzing gaat immers ingevolge artikelen 41 t/m 55 van de Luchtvaartwet met allerlei zekerheden gepaard. Dit in tegenstelling bij toepassing van de APV waardoor vanwege het imperatieve karakter van artikel 4.4.4, vierde lid, aanhef en onder c, geen beleidsvrijheid is voor de vergunningverlener om de rooivergunning te weigeren.

Terugkomend bij de beantwoording van de dagelijks bestuur op mijn vragen (Bijlage A2-2) wil ik nog opmerken dat op grond van programma 3B geen enkele lichtmast als een obstakel is aangegeven. Dit is wel het geval bij programma 3A, waar de lichtmasten bij de G.K. van Hogendorpweg (RLD nrs 875 en 877 en bij tennispark Schiebroek (RLD nr. 913) overschrijdingen vertonen van 3,36 meter tot 6,06 meter. In haar mondelinge beantwoording op mijn vraag nr. 3 beantwoordde de portefeuillehouder dat deze lichtmasten verplaatst dan wel ingekort zijn. Uit deze beantwoording van mijn vraag kan eens te meer geconcludeerd worden dat programma 3A is gebruikt ter rechtvaardiging van de rooiaanvraag.

In bijlage A2-2 schrijft het dagelijks bestuur op blz.1:

"Om te voorzien in de herplant en herinrichting van het park heeft onze deelraad in 2002 een inrichtingsplan vastgesteld. Conform dat inrichtingsplan is het Schiebroekse Park fraai heringericht tot een afwisselend open en besloten park waar het goed recreëren is voor alle bezoekers. Wij zullen uw verzoek om ruim 500 bomen te herplanten op dezelfde plek als waar deze geroid zijn dus niet honoreren".

Bijlage A2-3.

Deze mededeling van het dagelijks bestuur staat in schrille tegenstelling tot de werkelijkheid. In bijlage **A2-3** vindt u enkele artikelen uit het SBO magazine van maart 2007, het wijkblad van de samenwerkende Bewonersorganisaties Schiebroek. Op blz. 7 staat een artikelje over het nieuwe Schiebroekse Park, waaruit blijkt dat het met de herinrichting en de herplant nog steeds kommer en kwel is, mede als gevolg van gebrek aan geld. Op blz. 9 staat een artikel over de toename van de geluidsoverlast.



Inderdaad komen er sinds de onrechtmatige kaalslag van 3.500 bomen in het Schiebroekse Park steeds meer klachten over geluidsoverlast, met name door het verkeer vanaf de Doenkade. Het misbruik van het verdrag van Chicago is als misdadig te noemen als men bedenkt dat deze 3.500 bomen niet alleen erg belangrijk waren om geluidsoverlast tegen te gaan, maar ook van groot belang waren voor het afvangen van fijn stof en ter verbetering van de luchtkwaliteit.

Bijlage A2-4.

Ook de gemeente Rotterdam onderkent dit en heeft de Universiteit van Wageningen opdracht gegeven aanvullend onderzoek te doen naar de luchtkwaliteit Schieveen. Dit rapport, d.d. 7 september 2006, is door de gemeente Rotterdam ingebracht in de beroepsprocedures voor het bestemmingsplan Natuur- en Businesspark Schieveen (zaaknummer 200600394/1/R1). De uitkomst van dit onderzoek is o.a. dat de ontwikkeling van een 200 meter brede bosstrook langs de A13 een winst oplevert van ca. 0,4 µg/ m³ NO₂.

CONCLUSIE:

Het is evident dat misbruik is gemaakt van het Verdrag van Chicago teneinde het kappen van 3.500 bomen in het Schiebroekse park en omgeving mogelijk te maken. Dit had nooit kunnen plaats vinden indien de Minister van Verkeer en Waterstaat op grond van artikel 38 van de Luchtvaartwet een aanwijzing had opgelegd. De gemeente Rotterdam had destijds, bij de eerste rooivergunning voor 630 bomen, geen aanwijzing aan de Minister willen vragen, daarbij gesteund door de directie van Rotterdam Airport. De redenen daarvan moge duidelijk zijn: het kappen van de bomen was van economisch belang voor de gemeente Rotterdam en bij een aanwijzing had Rotterdam Airport ingevolge artikelen 50 t/m 54 van de Luchtvaartwet een forse schadevergoeding moeten betalen. Het is overigens maar de vraag of deze aanwijzing de AWB procedure met succes had doorlopen omdat de bomen ten oosten en zuiden van de Educatieve Tuin zelfs op grond van programma 3A geen enkele overschrijding vertoonden. Nu zijn er op oneigenlijke gronden 3.500 volwassen bomen, met rijke onderbegroeiing en al, volledig vernietigd. Bomen, die van groot belang waren voor de bestrijding van geluidshinder en luchtvervuiling. De bomen moesten weg voor het vliegveld, maar Rotterdam Airport heeft geen cent vergoeding betaald voor de onrechtmatige vernietiging van deze bomen.

B. GELIJKHEIDSBEGINSEL – HET METEN MET TWEE MATEN.

Onze Stichting was betrokken bij de volgende procedures:

1. Handhaving rooivergunning voor 2.880 bomen in het Schiebroekse Park (zie bijlagen 13 en 14 van ons hoger beroep).
2. Bezwaar ontheffing Flora en Faunawet op grond van Verdrag van Chicago (zie bijlagen 15 en 16 van ons hoger beroep).

Op grond van argumenten die ik niet kan begrijpen zijn onze beroepen en ons hoger beroep allemaal niet-ontvankelijk verklaard. Ter zake van handhaving rooivergunning 2.880 bomen zijn ons beroep en hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard omdat het dagelijks bestuur als vergunningverlener (dus niet vergunninghouder!) weliswaar heeft bevestigd dat er nog zo'n 400 bomen uit de rooivergunning zijn blijven staan, maar, zo heeft het dagelijks bestuur uitdrukkelijk verklaard, er wordt geen gebruik meer gemaakt van de kapvergunning. Deze verklaring vonden Rechtbank en Raad van State voldoende om ons beroep en hoger beroep niet-ontvankelijk te verklaren vanwege het ontbreken van procesbelang. Ons beroep ontheffing Flora en Faunawet is om dezelfde reden niet-ontvankelijk verklaard, alleen met dit verschil dat ontheffingverlener (Ministerie LNV) ter zitting bij de Rechtbank had verklaard dat de – overigens afwezige – ontheffinghouder (gemeentewerken Rotterdam) mondeling had toegezegd dat er geen gebruik meer van de rooivergunning zou worden gemaakt en dat de kapvergunning zal worden ingetrokken.



Op 21 oktober 2006 heb ik bij het dagelijks bestuur van de deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek een bezwaarschrift ingediend wegens niet tijdige intrekking van de op 19 juni 2003 verleende rooivergunning voor 2.880 bomen in het Schiebroekse Park. Op 15 december 2006 heeft het dagelijks bestuur daarover beslist (zie bijlagen 17 en 18 van ons hoger beroep). In haar beslissing overweegt het dagelijks bestuur o.a.:

*"Het dagelijks bestuur heeft immers niet verklaard dat de rooivergunning zal worden ingetrokken maar heeft slechts verklaard dat de – overigens tijdens de zitting afwezige – vergunninghouder voor de nog resterende te kappen bomen uit de op 19 juni 2003 verleende rooivergunning geen gebruik meer zal maken. De commissie is daarnaast van oordeel dat deze **mondelinge verklaring niet gericht is op enig publiekrechtelijk rechtsgevolg**, maar slechts een mededeling van feitelijke aard behelst".*

In de Maasstad van 21 februari 2007 (Bijlage 9 van ons hoger beroep) verklaart de voorzitter van het dagelijks bestuur dat het dagelijks bestuur heeft besloten dat de kapvergunning voor het Schiebroekse Park niet wordt geëffectueerd. Het dagelijks bestuur refereert aan deze uitspraak in haar beantwoording op mijn vraag (Bijlage A2-2) als volgt:

"Naar aanleiding van uw verzoek een schriftelijk besluit om de kapvergunning voor het Schiebroekse Park niet meer te effectueren naar u op te sturen, kunnen wij u het volgende mededelen. Er bestaat een aantal bomen waarvoor kapvergunning is verleend en die niet gerooid zijn. Wij hebben mondeling bij de behandeling van uw hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Rotterdam van 21 maart 2006 aangegeven dat wij geen gebruik meer zullen maken van deze rooivergunning ten aanzien van de resterende bomen. Wij hebben verklaard voor een eventuele kap van deze bomen zonodig een nieuwe rooivergunning aan te vragen. Dit is vastgelegd in de uitspraak van de Raad van State d.d. 27 september 2006 die reeds in uw bezit is. Daarnaast hebben wij dit standpunt nogmaals verwoord in het artikel in de Maasstad d.d. 21 februari 2007".

Onder besluit wordt echter ingevolge artikel 1:3, eerste lid, van de Awb verstaan: een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling. Hier is geen sprake van een schriftelijke beslissing, maar van een **mondelinge verklaring die niet gericht is op enig publiekrechtelijk rechtsgevolg**. Zie hiervoor de beschikking op bezwaar d.d. 13 december 2006 (Bijlage 18 van ons hoger beroep).

De Afdeling heeft echter bij zaaknummer 200407645/1 op 6 juli 2005 als volgt beslist:
"Ter zitting is door de vertegenwoordiger van het dagelijks bestuur naar voren gebracht dat er geen procesbelang meer is, omdat alle bomen, waarvoor kapvergunning is verleend, zijn gekapt. Gelet op hetgeen in de daarop volgende briefwisseling naar voren is gebracht, is vast komen te staan dat – ook thans – nog niet alle bomen waarvoor kapvergunning is verleend, zijn gekapt. Reeds hierom bestaat nog een belang bij de beoordeling van het geschil in hoger beroep".

Nu om dezelfde redenen onze beroepen en hoger beroep niet-ontvankelijk zijn verklaard wegens ontbreken van procesbelang kan ik niet anders concluderen dat hier sprake is van rechtsongelijkheid en dat het principe van gelijkheidsbeginsel met voeten wordt getreden. Naar mijn oordeel heeft noch het dagelijks bestuur van de deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek, noch onze Stichting, als rechtspersoon, enige rechtsmogelijkheid om het kappen van de resterende bomen tegen te gaan wanneer onverhoopt vergunninghouder (Gemeentewerken Rotterdam) er toe besluit alsnog gebruik te maken van de rooivergunning. Vergunningverlener weigert immers pertinent de rooivergunning officieel in te trekken waardoor de rooivergunning in rechte onaantastbaar blijft.



De merkwaardige afhandeling van onze beroepen en hoger beroep sterkt mij wel in mijn opvatting dat er iets goed mis is met het gebruik van het verdrag van Chicago en dat dit misbruik koste wat het kost in de doofpot moet worden gehouden. Welke belangen hieraan ten grondslag liggen begrijp ik niet, maar ik ben er wel van overtuigd dat dit allemaal niet nodig is geweest als destijds was besloten om aan de Minister op grond van de Luchtvaartwet een aanwijzing te vragen voor de kap van in totaal 3.500 bomen.

C. AANVULLENDE STUKKEN, BEHORENDE BIJ AANVULLENDE GRONDEN.

Bijlage A3 – Brief IVW d.d. 28 maart 2007.

Bij brief van de Inspectie Verkeer en Waterstaat, d.d. 28 maart 2007, kenmerk: IVW/LuLu/07.540359, werd mij desgevraagd o.a. het volgende medegedeeld:
"In principe dient het 2% landingsvlak vrij te zijn van obstakels. Indien een obstakel door dit vlak heen steekt, is het van belang hoe ver dit obstakel van de baandrempel en ten opzichte van het verlengde van de baan is gelegen. Verder is de veelheid aan obstakels van belang. Deze informatie is bepalend voor de marge die (tijdelijk) kan worden gehanteerd".

Kennelijk kan een behoorlijke veiligheidsmarge worden gehanteerd, want er staan nog vele obstakels, zowel in Schiebroek als in Overschie. Daarbij wil ik opmerken dat de deelgemeente Overschie nog nooit gebruik heeft gemaakt van artikel 4.4.4 lid 4 sub c van de APV om een rooivergunning af te geven terwijl de deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek kwistig gebruik maakt van deze mogelijkheid om van bomen af te kunnen komen, zelfs als de bomen op grond van programma 3A (1,2% vlak) geen enkele overschrijding vertoonden; zoals de 527 duurzame bomen ten zuiden van de Educatieve Tuin, voornamelijk Beuken, waarvan de deelraad bij de vaststelling van het Inrichtingsplan had besloten dat deze bomen behouden dienden te blijven.

Bijlage A4 – Obstakelkaart metingen juni 2006 Hindernisprogramma 3B drempel 06 (Overschie)

Deze kaart ontvingen wij met bovenstaande brief van de IVW, d.d. 28 maart 2007. De obstakels in Overschie betreffen de vakken met RLD nummers: 95,107,110,206, 207,211,213,214,269,417,515,552,554,561,566,574,575,628,638,646,687,698,722, 745,776,892,904,921,1019 en 1024. De overschrijdingen variëren van 0,15 cm tot 13,48 meter. Het betreft een aanzienlijk aantal obstakels. Het precieze aantal kan ik niet bepalen. Zo betreffen de vakken met RLD nummers 206,207,213,515,553, 554, 566,628,638 en 892 hele boomgroepen en laanbeplantingen met overschrijdingen variërend van 7,55 meter tot 13,48 meter. Het betreffen niet alleen bomen. Zo zijn er 11 hoogtepunten scheepvaart Delftsche Schie (RLD nummer 95) met overschrijdingen tot 7,24 meter.

Met ons hoger beroep hebben wij aan u gezonden als bijlage 7 de obstakelkaart metingen juni 2006 Hindernisprogramma 3B drempel 24. Het betreffen obstakels die voor het merendeel in de deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek liggen. Het betreft de vakken met RLD nummers:

13,14,23,193,306,307,308,471,524,528,529,531,533,584,585,586,587,590,593,598, 613,618,619,633,681,692,705,731,733,782,794,890,926,1008,1014 en 1025.

Ook hier betreft het een aanzienlijk aantal obstakels waarvan ik het aantal niet precies kan bepalen omdat het veelal gaat om hele boomgroepen en laanbeplantingen. De overschrijdingen zijn aanzienlijk. Zo hebben de vakken met RLD nummers 308,528,529,531,533,584,585,586,593 en 618 overschrijdingen variërend van 7,06 meter tot 19,82 meter.



D. AANVULLENDE GRONDEN

Met betrekking tot de door de IVW genoemde veiligheidsmarges kan ik er geen peil op trekken welke bomen nu wel of niet voor rooi in aanmerking komen. De onderhavige rooivergunning voor 40 bomen lijkt dan ook volkomen willekeurig te zijn verleend.

Ik kan niet verklaren waarom de onderhavige 40 bomen geroid moeten worden en dat b.v. de aangrenzende bomen aan de andere kant van de Erasmuslijn in het vak met RLD nummer 681 ongemoeid blijven.

De vliegveiligheid is in het geding, maar ook de maatschappelijke, landschappelijke en ecologische waarden van de bomen.

Als bomen geroid moeten worden om de aanvliegroute van het vliegveld obstakelvrij te houden in het 2% vlak, dan zij dit zo. De bomen moeten weg voor het vliegveld en dan is het niet meer dan logisch en rechtvaardig dat de exploitant van het vliegveld een schadevergoeding betaalt dan wel compensatie verleent voor de teloorgang van de natuurwaarden. Schadevergoeding kan geschieden door storting in het bomenfonds en compensatie zou kunnen worden verleend door herplant met minder hoog opgroeiende bomen of door herplant in een aangrenzend gebied, zoals het toekomstige natuur- en recreatiegebied de Vlinderstrik. Een voorbeeld van een dergelijke herplant vindt u in bijlage A2-4, Aanvullend Onderzoek Luchtkwaliteit Schieveen, verricht door de Universiteit van Wageningen in opdracht van de gemeente Rotterdam. De gemeente Rotterdam heeft dit rapport ingebracht in de beroepsprocedures voor het bestemmingsplan "Natuur- en Businesspark Schieveen", zaaknummer 200600394/1/R1.

APV – Lid 4.4.4 lid 4 sub c.

Vanwege het imperatieve karakter van artikel 4.4.4 lid 4 sub c van de APV kan geen schadevergoeding of compensatie worden afgedwongen. Kwelijk is dat dit artikel misbruik van het Verdrag van Chicago in de hand werkt, zo is genoegzaam gebleken. Bovendien kan het obstakelvrij houden van het 2% vlak met dit artikel niet afgedwongen worden omdat het aanvragen van een rooivergunning op grond van dit artikel facultatief is. Ik ben dan ook van mening dat artikel 4.4.4 lid 4 sub c van de APV niet het geëigende instrument is om het 2% vlak obstakelvrij te houden.

Luchtvaartwet – artikel 38.

Daarentegen bieden artikelen 38 t/m 55 van de Luchtvaartwet door toepassing te geven aan de in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht geregelde procedure (artikel 42 LVW) voldoende waarborgen om misbruik van het Verdrag tegen te gaan en biedt het ingevolge artikel 50 t/m 55 aan de eigenaren der terreinen, de rechthebbenden op een beperkt recht waaraan de terreinen zijn onderworpen en aan hen, die een persoonlijk recht hebben ten aanzien van de terreinen, voldoende waarborgen voor schadeloosstelling voor het verlies aan natuurwaarden. En, wat zeker niet onbelangrijk is in verband met de vliegveiligheid, kan door een aanwijzing van de Minister van Verkeer en Waterstaat (artikel 38) het obstakelvrij houden in het 2% vlak afgedwongen worden.



CONCLUSIES.

1. Artikel 4.4.4 lid 4 sub c van de APV werkt misbruik van het Verdrag van Chicago in de hand.
2. Vanwege het imperatieve karakter van artikel 4.4.4 lid 4 sub c van de APV wordt geen rekening gehouden met de waarden van de bomen in het kader van leefbaarheid, natuur, ecologie, landschap, recreatie en, wat zeer belangrijk is in deze regio, de eigenschappen om geluid te dempen en de lucht te zuiveren.
3. Met artikel 4.4.4 lid 4 sub c van de APV kan het obstakelvrij houden van het 2% vlak niet worden afgedwongen.
4. Daarentegen biedt de Luchtvaartwet voldoende waarborgen om misbruik van het Verdrag tegen te gaan, om schadeloosstelling af te dwingen voor het verlies van de boomwaarden en om door middel van een aanwijzing het obstakelvrij houden van het 2% vlak af te kunnen dwingen.

IK VERZOEK U:

1. Aan onze bezwaren tegemoet te komen en ons hoger beroep gegrond te verklaren.
2. Het primaire besluit van verweerder, d.d. 24 januari 2006, verzonden 25 januari 2006, om aan vergunninghouder een vergunning te verlenen voor de rooi van 9 essen, 21 elzen, 5 wilgen, 1 linde en 4 berken op het sportcomplex Toeg en Vras aan de Weegbreestraat te Rotterdam, te vernietigen.
3. In de plaats daarvan te gelasten dat, op grond van artikel 38 van de Luchtvaartwet, de Minister, hetzij ambtshalve, hetzij op schriftelijk verzoek van de exploitant van het luchtvaartterrein, een verbod oplegt ten aanzien van het hebben van gewassen die boven het 2% vlak uitsteken. Dit zou niet alleen moeten gelden voor de onderhavige rooivergunning, maar ook voor alle bomen die in de toekomst op grond van het Verdrag van Chicago gerooid moeten worden.
4. De Stichting Advisering Bestuursrechtspraak in te schakelen.
5. Te gelasten dat verweerder de door ons betaalde griffierechten en proceskosten aan ons vergoedt.

Hoogachtend,

J.H. Ochtman (voorzitter – gemachtigde)

Bijlagen:

- A1. Dossier procedure rooivergunning 630 bomen.
- A1-1. Strafzaak Parketnummer 434512-02.
- A2. Dossier procedures rooivergunning 2.880 bomen.
- A2-1. Beantwoording dagelijks bestuur op mijn vragen d.d. 7 maart 2007.
- A2-2. Memo griffier deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek.
- A2-3. Artikelen uit SBO magazine van maart 2007.
- A2-4. Aanvullend onderzoek luchtkwaliteit Schieveen.
- A3. Brief IVW d.d. 28 maart 2007.
- A4. Obstakelkaart juni 2006 Hindernisprogramma 3B drempel 06 (Overschie).(in 5-voud)



PLEITNOTA

van J.H. Ochtman
Voorzitter en gemachtigde
Stichting Natuurbescherming Vlinderstrik

Raad van State Afdeling bestuursrechtspraak
Zaaknummer 200701701/1/H2
Zitting 22 augustus 2007 om 10:00 uur.

Inzake: Stichting Natuurbescherming Vlinderstrik (appellante)
Het dagelijks bestuur van de deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek
(verweerder)
Kappen.

Aan de orde is het hoger beroep dat ik als voorzitter en gemachtigde van de Stichting Natuurbescherming Vlinderstrik op 8 maart 2007 heb ingesteld tegen het dagelijks bestuur van de deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek (hierna te noemen: verweerder) ter zake van het rooien van 40 bomen op de locatie van Toeg/Vras aan de Weegbreestraat te Schiebroek, op grond van het Verdrag van Chicago. Op 5 april 2007 heb ik nadere gronden ingediend, met 9 bijlagen. Op 10 augustus 2007 heb ik een nader stuk ingediend.

Verweerder heeft geen verweerschrift ingediend. Ik betwist alles hetgeen verweerder hier ter zitting alsnog naar voren brengt ter verdediging.

Ter vermijding van herhalingen verwijs ik naar de in het kader van deze procedure ingediende stukken. Alle hierin naar voren gebrachte argumenten blijven gehandhaafd.

Ter verduidelijking van ons standpunt breng ik het volgende naar voren:

Op 10 augustus 2007 heb ik als nader stuk ingediend de Plankaart van het Masterplan Schiebroek. De locatie van de bomen van de onderhavige rooivergunning valt binnen het Wilgenplaspark, op de Plankaart met een donkergroene kleur aangegeven als : "Hoofdstructuur groen".

Aangehecht aan deze pleitnota vindt u een weergave van de kaart IVW meting juni 2006, Hindernisprogramma 3B drempel 24. Het betreft het gedeelte van de kaart dat betrekking heeft op het Wilgenplaspark. Ik heb deze kaart als bijlage 7 in ons hoger beroep aan u doen toekomen. Als bijlage 8 heb ik u de meetlijsten gestuurd. Een uittreksel van deze meetlijsten, behorende bij het Wilgenplaspark, vindt u eveneens aangehecht aan deze pleitnota.

Dat het Wilgenplaspark in de Plankaart Masterplan Schiebroek met een donkergroene kleur is aangegeven betekent dat dit park een hoge natuurwaarde heeft.

Gezien de vele en grote overschrijdingen van het 2% vlak van de bomen in dit park, zou geconcludeerd kunnen worden dat startbaan drempel 24 om veiligheidsredenen per onmiddellijk gesloten moet worden. Zeker gezien in het licht van de gretigheid waarmee de Afdeling het rooien van 3500 bomen in het Schiebroekse park heeft toegestaan, hoewel het merendeel van die bomen geen enkele overschrijding toonde van het 2% vlak.

Het rooien van dit Wilgenplaspark, dicht langs de bebouwing van Schiebroek Noord, zal grote ecologische en maatschappelijke schade toebrengen.



Ik wil hierbij in herinnering brengen de uitspraak van de Afdeling ter zake van het rooien van 6 ha bos in de Schinveldse bossen ten behoeve van AWACS vliegtuigen gestationeerd op de nabijgelegen NAVO basis Geilenkirchen. Het betreft zaaknummer 200603057/1, uitspraak 18 juli 2007. In tegenstelling tot het rooien van 3.500 bomen in het Schiebroekse Park oordeelde de Afdeling dat het rooien van de bomen in de Schinveldse bossen onrechtmatig is geweest, o.a. omdat er geen onderzoek is gedaan naar de gevolgen van de kap voor de luchtkwaliteit en de geluidshinder.

In 2006 waren er in het Wilgenplaspark bomen met een hoogteoverschrijding tot 19,82 meter! De overschrijdingen zullen nu wel weer groter zijn. Vreemd genoeg heeft deze gevaarlijke situatie voor de IVW geen aanleiding gegeven de Startbaan drempel 24 per onmiddellijk te sluiten.

Het vermeende gevaar voor de 40 bomen van de onderhavige rooivergunning neem ik dan ook met een paar flinke scheppen zout. Het toestaan van het rooien van deze bomen op grond van artikel 4.4.4 lid 4 sub c van de APV betekent een precedent voor het rooien van vele honderden bomen in het Wilgenplaspark, met hoge ecologische en maatschappelijke waarden.

Gezien het bewezen misbruik en de willekeur waarmee dit artikel kan worden toegepast, acht ik toepassing van artikel 4.4.4 lid 4 sub c van de APV onverantwoord.

Ik persisteer dan ook in mijn opvatting dat het rooien van deze bomen alleen dient plaats te vinden op grond van de Luchtvaartwet.

Ik verzoek u:

1. Mijn hoger beroep gegrond te verklaren
2. De uitspraak van de Rechtbank Rotterdam d.d. 6 februari 2007, procedurenummer 06 / 2341, te vernietigen.
3. De beschikking op bezwaar van de deelgemeente Hillegersberg-Schiebroek d.d. 25 april 2006, verzonden op 27 april 2006, te vernietigen
4. In de plaats daarvan te gelasten dat er een nieuwe rooivergunning wordt aangevraagd op grond van de Luchtvaartwet.
5. Verweerder te gelasten de door ons betaalde griffierechten, zowel bij de Rechtbank als de Raad van State, aan ons te vergoeden.

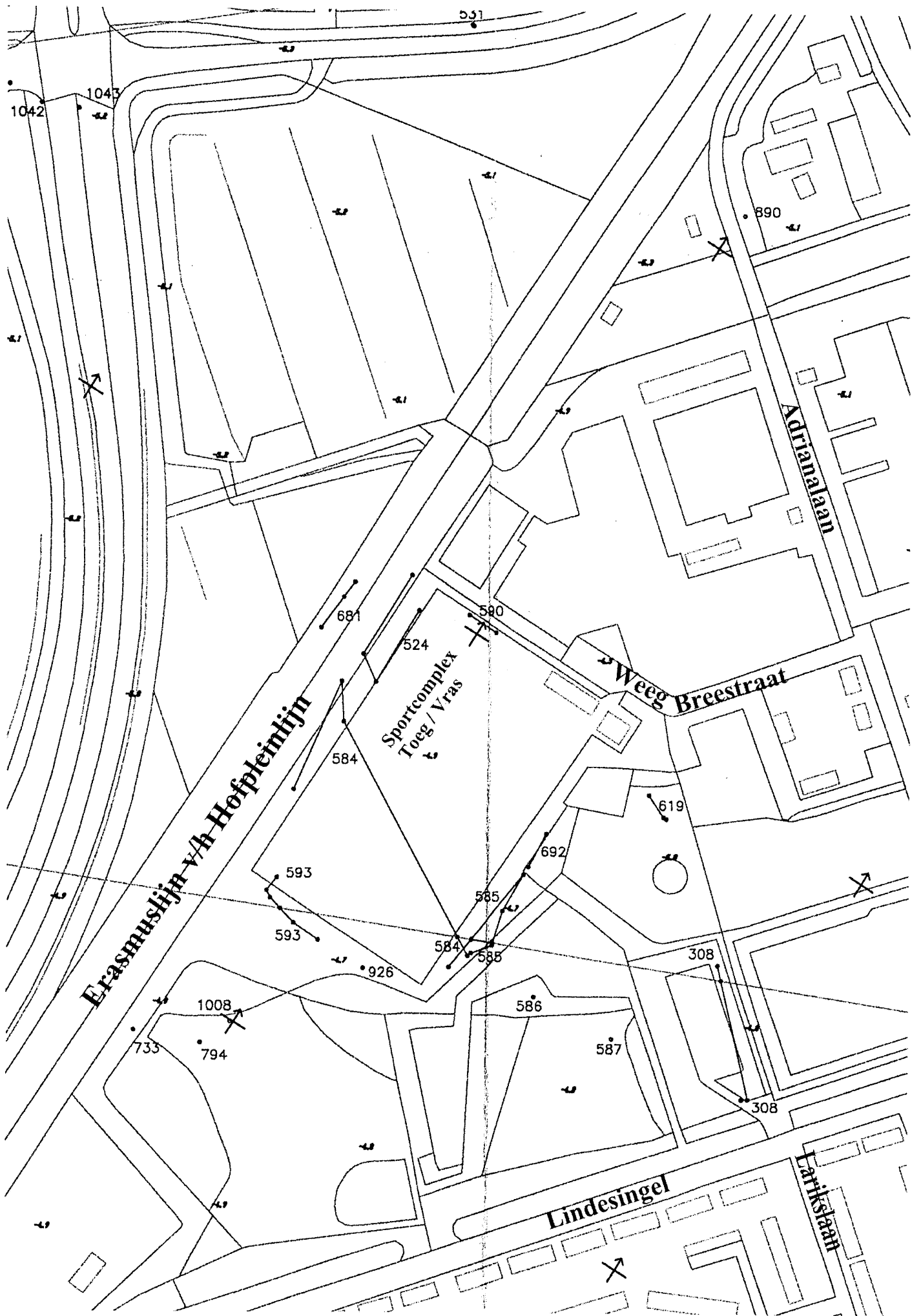
Vak	Punt	Werkelijke hoogte	Overschrijdings hoogte
307	1	23,44	2,50
307	2	23,44	2,33
308	1	37,39	9,33
308	2	37,39	9,35
308	S	37,39	18,57
308	S	37,39	19,78
308	3	37,39	19,82
524	1	17,71	3,87
524	2	18,06	3,74
524	3	18,06	4,36
524	4	18,06	3,82
528	S	28,75	6,89
528	2	28,75	5,37
528	1	28,75	8,33
528	S	28,75	8,29
529	1	30,56	9,07
533	1	35,33	11,77
533	2	35,33	12,31
533	3	35,33	11,52
533	4	35,33	11,77
533	5	35,33	12,50
584	2	21,80	8,32
584	3	21,03	8,09
584	S	22,21	5,04
584	S	22,18	6,42
584	S	22,18	7,42
584	4	21,03	7,57
585	S	22,21	6,03
585	S	22,21	7,06
585	S	22,10	6,18
585	4	22,21	5,85
585	5	22,21	5,24
585	1	22,06	4,00
585	2	22,21	6,72
585	3	22,21	6,95
585	S	22,10	7,20
586	1	27,76	7,50
587	1	29,74	6,27
590	S	15,17	0,00
590	2	18,21	3,34
593	S	21,54	7,88
593	4	21,54	6,77
593	5	21,54	5,49
593	1	21,54	8,78
593	2	21,54	8,89
593	3	21,54	8,86
593	S	21,54	8,74
618	1	34,79	13,73
619	1	23,93	6,64
619	2	23,93	6,67
619	3	23,93	6,82
681	1	20,06	6,08
681	2	20,06	5,96
681	3	20,06	6,33
692	1	18,28	2,16
692	2	22,77	6,85
733	1	29,23	6,09
794	1	29,87	5,77
890	1	19,97	1,58
915	S	27,21	0,00
915	2	27,37	0,27
926	1	24,18	5,75
1008	1	27,58	5,76

Metingen Inspectie Verkeer en Waterstaat
Airport Rotterdam
Hindernisprogramma 3B drempel 24

Datum hindernismetingen:

JUNI 2006

Stichting Natuurbescherming Vlinderstrik
Lariksaan 138
3053 LE Rotterdam



1042

1043

551

890

Erasmuslijn v/h Hofpleinlijn

Sportcomplex
Toeg / Vras

Weeg Breestraat

Altenhagen

Lindesingel

Lankstraat

681

524

580

584

593

593

585

692

584

585

619

308

733

1008

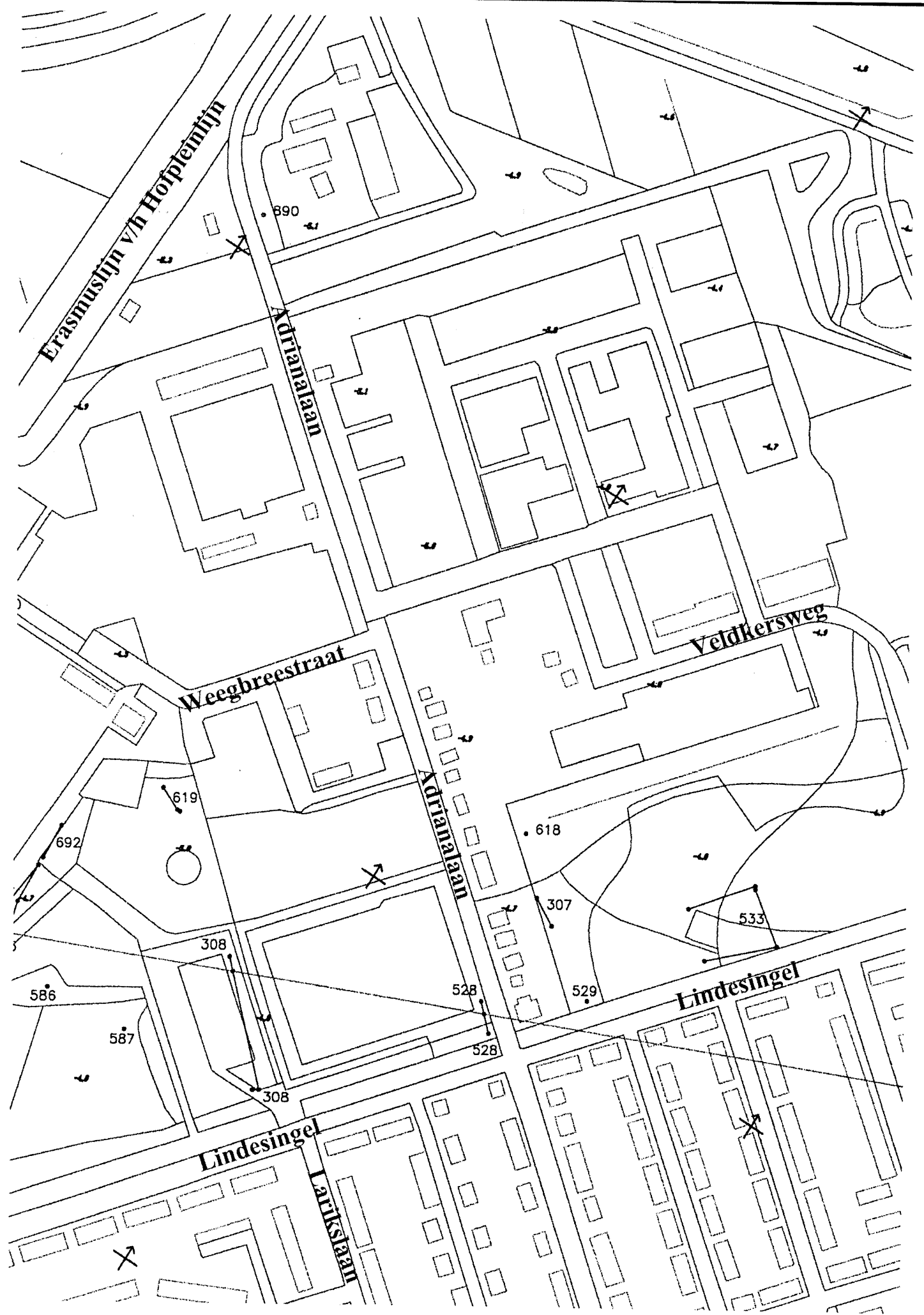
794

926

586

587

308



Erasmushijn v/h Hooplenhijn

Arianalaan

Weegbreestraat

Veldkersweg

Arianalaan

Lindesingel

LARIKSEWEG

Lindesingel

• 890

• 619

• 692

• 586

• 587

• 308

• 308

• 528

• 528

• 618

• 307

• 529

• 533

Productiebos

Doenkade N209

verder geen hindernissen

Educatieve Tuin

Volkstuinen

Singel

Vijver

Berberisweg

92250

442750

92500

442500

